

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

7. september 2010

Besvarelse af spørgsmål 43 alm. del ad § 8 stillet af Finansudvalget den 17. august 2010

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Idet henvises til artikel i Børsen den 16. august 2010 om Børsens og analysefirmaet Niro Invests risikoanalyse af danske pengeinstitutter ønskes ministerens besvarelse af følgende spørgsmål: Ministeren bedes redegøre for forskellene mellem den risikoanalyse, der er baggrund for artiklen i Børsen den 16. august 2010 af danske pengeinstitutter og de analyser, som Finanstilsynet udarbejder.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Jeg har modtaget følgende bidrag fra Finanstilsynet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Finanstilsynet anvender i vid udstrækning de samme regnskabstal som Niro i den løbende overvågning af de danske pengeinstitutter. Finanstilsynet offentliggør nogle af disse som såkaldte nøgletal på sin hjemmeside.

En væsentlig forskel mellem Niro-analysen og Finanstilsynets analyser er, at Finanstilsynet lægger stor vægt på fremadrettede analyser i modsætning til Niro-analysen, der i hovedsagen er bagudrettet, idet analysen er baseret på historiske regnskabstal.

Finanstilsynets risikovurdering

Mange af regnskabstallene, der indgår i Niro-analysen, anvendes også i Finanstilsynets risikovurdering af hvert enkelt pengeinstitut. Herudover omfatter Finanstilsynets risikovurdering flere fremadrettede elementer. Således inddrager Finanstilsynet også generel viden om institutterne til at justere risikovurderingen, hvis der er særlige mindre målbare forhold i instituttet, der skal tages højde for. Det kan fx være forhold i ledelsen, strategien, en uholdbar forretningsmodel eller en kreditpolitik, der ikke efterlevs af de, der bevilger udlån.

Finanstilsynets risikovurdering inddrager også makroøkonomiske faktorer baseret på prognoser for udviklingen i dansk økonomi. Finanstilsynet samarbejder med Nationalbanken herom. Dermed kan Finanstilsynet bl.a. følge udviklingen i sektorer, der rammes af konjunkturedgang og målrette tilsynsindsatsen til pengeinstitutter med store eksponeringer i disse sektorer. Som eksempel kan nævnes Finanstilsynets landbrugsundersøgelse fra 2009.

Finanstilsynet foretager samtidig løbende udvikling af forskellige stress-test af pengeinstitutterne til brug for risikovurderinger. I 2009 indførte Finanstilsynet således en ny form for stress-test, som de største institutter har deltaget i.

Samlet anvender Finanstilsynet forskellige værktøjer til risikovurdering bl.a. til at afgøre, om et institut kan være på vej i problemer og derfor skal under skærpet tilsyn. Et nyt værktøj til risikovurdering er Tilsynsdiamanten.

Tilsynsdiamanten

Finanstilsynet er meget opmærksomt på at inkludere erfaringerne fra finanskrisen i tilsynsarbejdet. Derfor har Finanstilsynet i juni 2010 introduceret den såkaldte Tilsynsdiamant, der netop opstiller en række pejlemærker for, hvad der er pengeinstitutvirksomhed med forhøjet risiko.

Der er en række fællestræk, som karakteriserer pengeinstitutter, der er kommet i problemer under krisen. Kendetegnene er bl.a. høj udlånsvækst på bekostning af kreditkvalitet, for optimistiske vurderinger af kreditrisici (bl.a. i forhold til ejendomseksponeringen) og manglende styring af store engagementer.

Pejlemærkerne i Tilsynsdiamanten er:

- Summen af store engagementer i forhold til basiskapitalen skal være mindre end 100 pct.
- Udlånsvæksten skal være mindre end 20 pct. pr. år.
- Ejendomsrelaterede eksponeringer skal være mindre end 25 pct. af de samlede udlån og garantier.
- Funding ratio, midlertidigt defineret som udlån/indlån, skal være mindre end 1,25
- Likviditetsoverdækningen, midlertidigt defineret som overdækningen udover 10 pct.-lovkravet, skal være større end 50 pct.

Tilsynsdiamanten træder fuldt ud i kraft i 2013, hvor en overskridelse af blot ét af kriterierne vil medføre, at instituttet efter en konkret vurdering sættes under skærpet overvågning. Finanstilsynet vil foretage en individuel og konkret vurdering af, hvorvidt overskridelsen reelt afspejler en forhøjet risiko og vil så i første omgang kunne reagere ved at give instituttet en risikoplysning, der skal offentliggøres.

Finanstilsynet vil gradvist efter en konkret vurdering kunne forøge reaktionen over for et institut, hvis overskridelser af Tilsynsdiamantens pejlemærker fortsætter, og instituttet ikke reagerer tilstrækkeligt. Den ultimative reaktion fra Finanstilsynets side kan fx være et påbud om at nedbringe udlånsvæksten ved tiltag som at lukke filialer mv. Tilsynsreaktioner i forbindelse med overskridelser af Tilsynsdiamanten vil som hovedregel altid blive offentliggjort.”